

	บทชัต์อาฎานาฎียสุตร
อัปปะสันเนติ นาดัสสะ	สาสะเน สารุสัมมะเต
อะมะนุสเสติ จัณเฑติ	สะทา กิพพิสะการิกิ
ปะริส้านัญจะตัสสันนะ-	มะหิงสาเย จะ คุดติยา
ยันเทเสสิ มะหาวิโร	ปะริตตันตัมภะณามะ เท ฯ

คำแปล พระพุทธเจ้าผู้เป็นวีรบุรุษยิ่งใหญ่ ทรงแสดงพระปริตต์ใด เพื่อความไม่เบียดเบียนกัน และเพื่อคุ้มครองเหล่าพุทธบริษัท ๔ จากอมนุษย์ทั้งหลาย ผู้ดุร้าย ผู้ทำแต่กรรมหยาบช้าทุกเมื่อ มิได้เลื่อมใสในคำสั่งสอนของพระโลกนาถ ซึ่งบัณฑิตยกย่องว่าเป็นคำสั่งสอนที่ดี เราทั้งหลายจงสวดพระปริตต์นั้นกันเถิด

อาฎานาฎียสุตร

(ผู้สวดถึงอาฎานาฎียสุตร จะทำให้ได้รับความคุ้มครองจากเทวดาทั้งหลาย อยู่สบายไม่มีใครมาเบียดเบียนได้ ปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวงแล้ว)

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา ราชะคะเห วิหะระติ คิขณญะญะ ปัพพะเต ฯ อะถะ โข จัตตารุ มะหาราชา มะหะติยา จะ ยักขะเสนายะ มะหะติยา จะ คันธัพพะเสนายะ มะหะติยา จะ กุมภันฑะเสนายะ มะหะติยา จะ นาคะเสนายะ จะตฺททิสัง รักขัง ฐะเปตฺวา จะตฺททิสัง คุมพัง ฐะเปตฺวา จะตฺททิสัง โอวะระณัง ฐะเปตฺวา อะภิกันตายะ รัตติยา อะภิกันตะวันณินา เภวะละกัปปัง คิขณญะญะ โอะภาเสตฺวา เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะมังสุ ฯ อุปะสังกะมิตฺวา ภะคะวันตัง อะภิวาเทตฺวา เอกะมันตัง นีสิตังสุ ฯ

เตปิ โข ยักขา อัปเปกัจเจ ภะคะวันตัง อะภิวาเทตฺวา เอกะมันตัง นีสิตังสุ ฯ อัปเปกัจเจ ภะคะวะตา สัทธิง สัมโมทิงสุ สัมโมทะนียัง กะถัง สาราณียัง วิตัสสาเรตฺวา เอกะมันตัง นีสิตังสุ ฯ อัปเปกัจเจ เยนะ ภะคะวา เตนันญะชะลิมปะณามะตฺวา เอกะมันตัง นีสิตังสุ ฯ อัปเปกัจเจ นามะโคตตัง สวาเวตฺวา เอกะมันตัง นีสิตังสุ ฯ อัปเปกัจเจ ตุนหิภูตา เอกะมันตัง นีสิตังสุ ฯ เอกะมันตัง นิสินโน โข เวสสะวันณินอ มะหาราชา ภะคะวันตัง เอตะทะโวจะ

สันติ หิ ภันเต อุฬารายะ ยักขา ภะคะวะโต อัปปะสันนา สันติ หิ ภันเต อุฬารายะ ยักขา ภะคะวะโต อัปปะสันนา สันติ หิ ภันเต มัชฌิมายะ ยักขา ภะคะวะโต อัปปะสันนา สันติ หิ ภันเต มัชฌิมายะ ยักขา ภะคะวะโต อัปปะสันนา สันติ หิ ภันเต นีจา ยักขา ภะคะวะโต อัปปะสันนา สันติ หิ ภันเต นีจา ยักขา ภะคะวะโต อัปปะสันนา เภยุเยนะ โข ปะนะ ภันเต ยักขา อัปปะสันนายะวะ ภะคะวะโต ฯ ตัง กิสสะ เหตุ ฯ

ภะคะวา หิ ภันเต ปาณาติปาตา เวระมะณียา รัมมัง เทเสติ อะทินนาทานา เวระมะณียา รัมมัง เทเสติ กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณียา รัมมัง เทเสติ มุสาวาทา เวระมะณียา รัมมัง เทเสติ สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณียา รัมมัง เทเสติ

เบญญะเยนะ โข ปะนะ ภันเต ยักขา อัปปะฏิวัระตาเยวะ ปาณาติปาตา อัปปะฏิวัระตา อะทินนาทานา อัปปะฏิวัระตา กาเมสุ มิจฉาจารา อัปปะฏิวัระตา มุสาวาทา อัปปะฏิวัระตา สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เตสันตัง โหติ อัปปิยัง อะมะนาปัง สันติ หิ ภันเต ภะคะวะโต สวาเวกา อะรัญญะ วะนะปัตถานิ ปันตานิ เสนาสะนานิ ปะฏิเสวันติ อัปปะสัททา นิ อัปปะนิคโฆสานิ วิชะนะวาตานิ มะนุสสะราหะเสยยะกานิ ปะฏิสัลลสะสารูปานิ ตตถะ สันติ อุฬารายะ ยักขา นิวาสิโนเย อิมัสสมิง ภะคะวะโต ปาวะจะเน อัปปะสันนา เตสัปปะสาทาเย อุกคัณหาตุ ภันเต ภะคะวา อาฎานาฎียัง รักขัง ภิกขุณัง ภิกขุณิง อุปาสกานัง อุปาสิกานัง คุดติยา รักขาเย อะวิหิงสาเย

ผาสุวิหารายาติ ฯ อะธิวาเสสิ ภาคะวา ตฺวณทีภาเวนะ ฯ อะถะโฆ เวสสะวณโณ มหาราชา ภาคะ
 วะโต อะธิวาสะนัง วิทิตฺวา ตายัง เวลายุัง อิมัง อาภานาญฺยัง รักขัง อะภาสิ

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ

สิขิสสะปิ นะมัตถุ

เวสสะภุสสะ นะมัตถุ

นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ

โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ

อังกีระสัสสะ นะมัตถุ

โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ

เย จาปิ นิพพุตา โลก

เต ชะนา อะปิสุณา

หิตัง เทวะมะนุสสานัง

วิชชาจะระณะสัมปันนัง

ยะโต อุกคัจฉะติ สุริโย

ยัสสะ จุคคัจฉะมานัสสะ

ยัสสะ จุคคะเต สุริเย

ระหะโทปิ ตตถะ คัมภีโร

เอวันตัง ตตถะ ชานันติ

อิโต สา ปุริมา ทิสสา

ยัง ทิสสัง อะภิปาเลติ

คันธัพพานัง อาธิปะติ

ระมะตี นัจจะคีเตหิ

ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว

อะสีติ ทะสะ เอโก จะ

เต จาปิ พุทฺธัง ทิสฺวานะ

ทฺุระโตว นะมัสสันติ

นะโม เต ปุริสาชฺฌญะ

กุสะเลนะ สะเมกชะสิ

สุตฺตัง เนตฺตัง อะภินทะโส

ชินฺง วันทะถะ โคตะมิง

วิชชาจะระณะสัมปันนัง

เยนะ เปตา ปะวุจจันติ

ปาณาติปาติโน ลุททา

อิโต สา ทักขินา ทิสสา

ยัง ทิสสัง อะภิปาเลติ

กุมภันชานัง อาธิปะติ

ระมะตี นัจจะคีเตหิ

ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว

จักขุมนตัสสะ สิริมะโต

สัพพะภูตานุกัมปิโน

นฺหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน

มาระเสนปปะมัททิน

วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ

สํกัยะปุตตัสสะ สิริมะโต

สัพพะทุกขาปะนุทะนัง

ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง

มะหันตา วีตะสาระทา

ยัง นะมัสสันติ โคตะมิง

มะหันตัง วีตะสาระทัง

อาทิจโจ มัณทะลี มะหา

สังวะรีปิ นิรุชณะติ

ทิวะโสติ ปะวุจจะติ

สะมุทโท สะริโตทะโก

สะมุทโท สะริโตทะโก

อิติ นัง อาจิกขะตี ชะโน

มหาราชา ยะสัสสี โส

ระตะรัฎฐุติ นามะโส

คันธัพเพหิ ปุรฺกชะโต

เอกะนามาติ เม สุตฺตัง

อินทะนามา มะหัพพะลา

พุทฺธัง อาทิจจะพันธุํ

มะหันตัง วีตะสาระทัง

นะโม เต ปุริสุตตะมะ

อะมะนุสสาปิ ตัง วันทันติ

ตัสสะมา เอวิง วะเทมะ เส

ชินฺง วันทามะ โคตะมิง

พุทฺธัง วันทามะ โคตะมิง

ปิสุณา ปิฎฐิมังสิกา

โจรา เนกะติกา ชะนา

อิติ นัง อาจิกขะตี ชะโน

มหาราชา ยะสัสสี โส

วิรุฬโห อิติ นามะโส

กุมภันชเหิ ปุรฺกชะโต

เอกะนามาติ เม สุตฺตัง

อะสีติ ทะสะ เอโก จะ
 เต จาปี พุทธี ทิสวานะ
 ทูระโตว นะมัสสันติ
 นะโม เต ปุริสาชัญญะ
 กุสะเลนะ สะเมกขะลี
 สุตัง เนตัง อะภินทะโส
 ชินัง วันทะถะ โคตะมัง
 วิชชาจะระณะสัมปันนัง

ยัตถะ โฉคคัจฉะติ สุริโย
 ยัสสะ โฉคคัจฉะมานัสสะ
 ยัสสะ โฉคคะเต สุริเย
 ระหะโทปิ ตัตถะ คัมภีโร
 เอวันตัง ตัตถะ ชานันติ
 อิตโต สา ปัจฉิมา ทิสา
 ยัง ทิสัง อะภิปาเลติ
 นาคานัง อาริปะติ
 ระมะตี นัจจะคีเตติ
 ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว
 อะสีติ ทะสะ เอโก จะ
 เต จาปี พุทธี ทิสวานะ
 ทูระโตว นะมัสสันติ
 นะโม เต ปุริสาชัญญะ
 กุสะเลนะ สะเมกขะลี
 สุตัง เนตัง อะภินทะโส
 ชินัง วันทะถะ โคตะมัง
 วิชชาจะระณะสัมปันนัง

เยนะ อุตตะระกรู รัมมา
 มะนุสสา ตัตถะ ชายันติ
 นะ เต พิซัง ปะวัปปันติ
 อะกัฏฐะปาภิมัง สาลิง
 อะกะณัง อะถุสสัง สุตรัง
 ตุณชิกิเร ปะจิต்வานะ
 คาวิง เอกะขุรัง กัตถวา
 ปะสุง เอกะขุรัง กัตถวา
 อิตถิง วาหะนัง กัตถวา
 ปุริสัง วาหะนัง กัตถวา
 กุมาริง วาหะนัง กัตถวา
 กุมารัง วาหะนัง กัตถวา

อินทะนามา มะหัพพะลา
 พุทธี อาทิจจะพันธุณัง
 มะหันตัง วีตะสาระทัง
 นะโม เต ปุริสุตตะมะ
 อะมะนุสสาปี ตัง วันทันติ
 ตัสมา เอวัง วะเทมะ เส
 ชินัง วินทามะ โคตะมัง
 พุทธี วันทามะ โคตะมัง
 อาทิจโจ มัตถะลี มะหา
 ทิวะโสปี นิรุชณะติ
 ทิวะโสติ ปะวุจจะติ
 สะมุทโท สะริโตทะโก
 สะมุทโท สะริโตทะโก
 อิติ นัง อาจิกขะตี ชะโน
 มะหาราชา ยะสัสสี โส
 วิรูปักโขติ นามะโส
 นาเคหิปี ปุริกขะโต
 เอกะนามาติ เม สุตัง
 อินทะนามา มะหัพพะลา
 พุทธี อาทิจจะพันธุณัง
 มะหันตัง วีตะสาระทัง
 นะโม เต ปุริสุตตะมะ
 อะมะนุสสาปี ตัง วันทันติ
 ตัสมา เอวัง วะเทมะ เส
 ชินัง วินทามะ โคตะมัง
 พุทธี วันทามะ โคตะมัง
 มะหาเนรุ สุตัสสะโน
 อะมะมา อะปะริคคะหา
 นะปี นียันติ นังคะลา
 ปะริภุญชันติ มานุสา
 สุกันธัง ตัณจุลล์พะลัง
 ตะโต ภุญชันติ โภชะนัง
 อะนุยันติ ทิโสทิสัง
 อะนุยันติ ทิโสทิสัง
 อะนุยันติ ทิโสทิสัง
 อะนุยันติ ทิโสทิสัง
 อะนุยันติ ทิโสทิสัง
 อะนุยันติ ทิโสทิสัง

เต ยานะ อะภิวรหิตวา สัพพา ทิสสา อะนุपरียันติ
 ปาจารย์ ตัสสะ ราชีโน
 หัตถิยานัง อัสสะยานัง ทิพพัง ยานัง อุပ္ภุทธิตัง
 ปาสาหา ลีวีกา เจวะ มะหาราชาสสะ ยะสัสสิโน
 ตัสสะ จะ นะคะรา อะหุ อันตะลิกเขสุ มาปิตา
 อากุณานาฏา กุลินาฏา ประระกุลินาฏา
 นาฏะปะริยา ประระกุสิตะนาฏา
 อุตตะเรนะ กะปิวันโต ชะโนฆะมะปะเรนะ จะ
 นะวะนะวะติโย อัมพะระอัมพะระวะติโย
 อาพะกะมณฺหา นามะ ราชะธานี
 กุเวรัสสะ โข ปะนะ มาริสะ มะหาราชาสสะ
 วิสาณนา นามะ ราชะธานี
 ตัสมา กุเวโร มะหาราชา เวสสะวัณโณติ ปะวุจจะติ
 ปัจเจสันโต ปะกาเสนติ ตะโตลา ตัตตะลา ตะโตตะลา
 โอชะสี เตชะสี ตะโตชะสี สุโรราชา อะริฏฺฐา เนมิ
 ระหะโทปิ ตัตตะ ณะระณี นามะ ยะโต เมฆา อะวัสสันติ
 วัสสา ยะโต ปะตายนฺติ
 สกะปิ ตัตตะ ณะคะละวะตี นามะ ยัตตะ ยักขา ปะยิริปาสันติ
 ตัตตะ นิจจะพะลา รุกขา นานาทีชะคะณายูตา
 มะยฺระโกญจาภิริทา โกกิลากิหิ วัคคฺภิ
 ชิวัญชีวะกะสัทเทตตะ อะโถ โองฺฐะวะจิตตะกา
 กุกกุฏฐะกา กุฬิระกา ะเน โปกชะระสาตะกา
 สุกะสาสิกาสัทเทตตะ ทันทะมาณะวะกานิ จะ
 โสภะติ สัพพะกาลัง สา กุเวระนะหิณี สะทา
 อิตฺ สา อุตตะรา ทิสสา อิติ นัง อาจิกะติ ชะโน
 ยัง ทิสัง อะภิปาเลติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส
 ยักขานัง อาธิปะติ กุเวโร อิติ นามะโส
 ระมะตี นัจจะคิเตหิ นาเคหิปี ปุรัักชะโต
 ปุตตปิ ตัสสะ พะทะโว เอกะนามาติ เม สุตัง
 อะสีติ ทะสะ เอโก จะ อินทะนามา มะหัพพะลา
 เต จาปี พุทฺธัง ทิสฺวานะ พุทฺธัง อาทิจจะพันฺธุนัง
 ทูระโตว นะมัสสันติ มะหันตัง วีตะสาระทัง
 นะโม เต ปุริสาชฺญญะ นะโม เต ปุริสุตตะมะ
 กุสะเลนะ สะเมกชะสิ อะมะนุสสาปี ตัง วันทนต์
 สุตัง เนตัง อะภินทะโส ตัสมา เอวัง ะเทมะ เส
 ชินัง วันทะละ โคตะมัง ชินัง วินทามะ โคตะมัง
 วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทฺธัง วันทามะ โคตะมนต์
 อะยัง โข สา มาริสะ อากุณานาฏิยา รักขา ภิกขุณัง ภิกขุณีนัง อุปาสะกานัง อุปาสิกานัง

คุดติยา รักษาเย อะวิหิงสายะ ผาสุวิหารายาติ ฯ ยัสสะ กัสสะจิ มาริสะ ภิกขุสสะ วา ภิกขุณิยา
 วา อุปาสกัสสะ วา อุปาสิกาย วา อะยัง อานานาภิกขา รักษา สุกคะหิตา ภาวิสสะติ สมะตตะตา ปะริ
 ยาปุตา ตัญเจะ อะมะนุสโส ยักโข วา ยักขินี วา ยักขะโปตะโก วา ยักขะโปติกา วา ยักขะมะ
 หามัตโต วา ยักขะปารีสัชโช วา ยักขะปะจาโร วา คันธัพโพ วา คันธัพพี วา คันธัพพะโปตะโก วา
 คันธัพพะโปติกา วา คันธัพพะมะหามัตโต วา คันธัพพะปารีสัชโช วา คันธัพพะปะจาโร วา กุม
 ภันโท วา กุมภันที วา กุมภันทะโปตะโก วา กุมภันทะโปติกา วา กุมภันทะมะหามัตโต วา กุม
 ภันทะปารีสัชโช วา กุมภันทะปะจาโร วา นาโค วา นาคินี วา นาคะโปตะโก วา นาคะโปติกา วา
 นาคะมะหามัตโต วา นาคะปารีสัชโช วา นาคะปะจาโร วา ปะทภูจฺจิตโต ภิกขุ วา ภิกขุณี วา อุ
 ปาสะกัง วา อุปาสิกัง วา คัจฉันตัง วา อะนุคัจฉะเยเย สฺฐิตัง วา อุปะติฏฐะเยเย นิสินนัง วา อุ
 ปะนิสีเทเยเย นิปันนัง วา อุปะนิปัชเชเยเย ฯ

นะ เม โส มาริสะ อะมะนุสโส ละเภยยะ คาเมสุ วา นิคะเมสุ สักการัง วา คะรูการัง
 วา นะ เม โส มาริสะ อะมะนุสโส ละเภยยะ อาพะกะมัตถายะ นามะ ราชะธานิยา วัตถุง วา
 วาสัง วา นะ เม โส มาริสะ อะมะนุสโส ละเภยยะ ยักขานัง สมะมิตัง คันตุง อะปะสสุ นัง
 มาริสะ อะมะนุสสา อะนะวียัทมปิ นัง กะเรยยุง อะวิวียัทัง อะปะสสุ นัง มาริสะ อะมะนุสสา
 อตตะทาปิ ปะริปุณณาหิ ปะริภาสาหิ ปะริภาเสยยุง อะปะสสุ นัง มาริสะ อะมะนุสสา รัตตัมปิ ปัต
 ตัง สีเส นิกกุชเชยยุง อะปะสสุ นัง มาริสะ อะมะนุสสา สัตตะธาปิสสะ มุพั้ง ผาเลยยุง

สันติ หิ มาริสะ อะมะนุสสา จันฑา รุทธา ระเบสะสา เต เนวะ มะหาราชาขานัง อาทียันติ
 นะ มะหาราชาขานัง ปุริสะกานัง อาทียันติ นะ มะหาราชาขานัง ปุริสะกานัง ปุริสะกานัง อาทียันติ
 เต โข เต มาริสะ อะมะนุสสา มะหาราชาขานัง อะวะรุทธา นามะ วุจจันติ เสยยะถาปิ มาริสะ
 รัญโญ มาคะธัสสะ วิชิตะ โจรา เต เนวะ รัญโญ มาคะธัสสะ อาทียันติ นะ รัญโญ มาคะธัส
 สะ ปุริสะกานัง อาทียันติ นะ รัญโญ มาคะธัสสะ ปุริสะกานัง ปุริสะกานัง อาทียันติ เต โข เต
 มาริสะ มะหาโจรา รัญโญ มาคะธัสสะ อะวะรุทธา นามะ วุจจันติ เอวะเมวะ โข มาริสะ สันติ
 หิ อะมะนุสสา จันฑา รุทธา ระเบสะสา เต เนวะ มะหาราชาขานัง อาทียันติ นะ มะหาราชาขานัง ปุ
 ริสะกานัง อาทียันติ นะ มะหาราชาขานัง ปุริสะกานัง ปุริสะกานัง อาทียันติ เต โข เต มาริสะ อะ
 มะนุสสา มะหาราชาขานัง อะวะรุทธา นาม วุจจันติ

โย หิ โกจิ มาริสะ อะมะนุสโส ยักโข ยักขินี ยักขะโปตะโก วา ยักขะโปติกา วา ยักขะมะ
 หามัตโต วา ยักขะปารีสัชโช วา ยักขะปะจาโร วา คันธัพโพ วา คันธัพพี วา คันธัพพะโปตะโก
 วา คันธัพพะโปติกา วา คันธัพพะมะหามัตโต วา คันธัพพะปารีสัชโช วา คันธัพพะปะจาโร วา กุม
 ภันโท วา กุมภันที วา กุมภันทะโปตะโก วา กุมภันทะโปติกา วา กุมภันทะมะหามัตโต วา กุม
 ภันทะปารีสัชโช วา กุมภันทะปะจาโร วา นาโค วา นาคินี วา นาคะโปตะโก วา นาคะโปติกา
 วา นาคะมะหามัตโต วา นาคะปารีสัชโช วา นาคะปะจาโร วา ปะทภูจฺจิตโต ภิกขุ วา ภิกขุณี
 วา อุปาสะกัง วา อุปาสิกัง วา คัจฉันตัง วา อะนุคัจฉะเยเย สฺฐิตัง วา อุปะติฏฐะเยเย นิสินนัง วา
 อุปะนิสีเทเยเย นิปันนัง วา อุปะนิปัชเชเยเย ฯ อิเมสัง ยักขานัง มะหายักขานัง เสนาปะตีนัง มะ
 หาเสนาปะตีนัง อุขมาเปตัพพัง วิกกันทิตัพพัง วิระวัตัพพัง อะยัง ยักโข คัณฑาติ อะยัง ยักโข
 อาวีสะติ อะยัง ยักโข เทฐุติ อะยัง ยักโข วิเทฐุติ อะยัง ยักโข หิงสะติ อะยัง ยักโข วิหิงสะติ
 อะยัง ยักโข นะ มุญจะตติ ฯ

กะตะเมสัง ยักขานัง มะหายักขานัง เสนาปะตีนัง มะหาเสนาปะตีนัง ฯ

อินโท โสโม ะรุโณ จะ ภารทวาโช ปะชาปะติ

จันทะโน กามะเสฏฐโฐ จะ   กันนุฉัณชุ นิฉัณชุ จะ
 ปะนาโท โอปะมัณฺญโฐ จะ   ทเวสุโต จะ มาตะลิ
 จิตตะเสโน จะ คันธัพโพ   นะโพรราชา ชะโนสะโก
 สาตาคิโร เหมะวันโต   ปุณณะโก ภาวะติโย คุโ
 ลิวะโก มุจจะลินโท จะ   เวสสามิตโต ยุคันธะโร
 โคปาโล สุปปะเคโร จะ   หิริเนตติ จะ มันทิโย
 ปัญจาละจันโท อาพะวะโก ปุชุนโน
 สุมะโน สุมุโข ทะธิมุโข

มะณี มาณิจะโร ทีโฆ   อะโถ เสริสะโก สะหะ

อิมะสัง ยักขานัง มะหายักขานัง เสนาปะตีนัง มะหาเสนาปะตีนัง อุชมาเปตัพพัง วิก
 กันทิตัพพัง วิระวิตัพพัง อะยัง ยักโข คัณหาติ อะยัง ยักโข อาวีสติ อะยัง ยักโข เทฐุติ อะยัง
 ยักโข วิเทฐุติ อะยัง ยักโข หิงสะติ อะยัง ยักโข วิหิงสะติ อะยัง ยักโข นะ มุญจะตติ
 อะยัง โข สา มาริสะ อาภานาภุยา รักษา ภิกขุณัง ภิกขุณีนัง อุปาสะกานัง อุปาสิกานัง
 คุตติยา รักษายะ อะวิหิงสาเย ฆาสุวิหารายาติ ฯ

หันทะ จะทานิ มะยัง มาริสะ คัจฉามะ พะหุกิจจา มะยัง พะหุกระณะนียาติ ยัสสะทานิ
 ตุมเห มะหาราชาโน กาลัง มัญญะเถธาติ ฯ

อะถะโข จัตตาโร มะหาราชา อฏฐายาสะนา ภาคะวันตัง อะภิวาเทตฺวา ปะทักขินัง กัตฺวา
 ตตฺถเอวันตะระธาอิงสุ ฯ เตปิ โข ยักขา อฏฐายาสะนา อับเปกัจเจ ภาคะวันตัง อะภิวาเทตฺวา ปะ
 ทักขินัง กัตฺวา ตตฺถเอวันตะระธาอิงสุ ฯ อับเปกัจเจ ภาคะวะตา สัทธิง สัมโมทิงสุ สัมโมทะนียัง
 ภาลัง สาราณียัง วิตัสราเรตฺวา ตตฺถเอวันตะระธาอิงสุ ฯ อับเปกัจเจ เยน ภาคะวา เตนัญชะลิมา
 ปะณาเมตฺวา ตตฺถเอวันตะระธาอิงสุ ฯ อับเปกัจเจ นามะโคตตัง สาเวตฺวา ตตฺถเอวันตะระธาอิงสุ ฯ
 อับเปกัจเจ ตุนหิภูตา ตตฺถเอวันตะระธาอิงสุ ฯ

คำแปล ข้าพเจ้าได้สดับมาอย่างนี้ สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ ภูเขาชิลมกุฏ เขตกรุงรา
 ชคฤห์ ครั้งนั้น ท้าวมหาราชทั้ง ๔ องค์วางยามรักษาการณ์ไว้ทั้ง ๔ ทิศ วางกองกำลังไว้ ทั้ง ๔ ทิศ วางหน่วย
 ป้องกันไว้ทั้ง ๔ ทิศ ด้วยกองทัพยักษ์หมู่ใหญ่ ด้วยกองทัพ คนธรรพ์หมู่ใหญ่ ด้วยกองทัพกุมภกันต์หมู่ใหญ่ และ
 ด้วยกองทัพพนาศหมู่ใหญ่ เมื่อราตรีผ่านไป มีวรรณะงดงามยิ่งนัก เปล่งรัศมีให้สว่างไสวทั่วภูเขาชิลมกุฏ แล้วเข้า
 ไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคถึงที่ประทับ ถวายอภิวัตแล้วนั้น ณ ที่สมควร

ฝ่ายยักษ์เหล่านั้น บางพวกถวายอภิวัตพระผู้มีพระภาคแล้วนั้น ณ ที่สมควร บางพวกสนทนาปราศรัย
 พอเป็นที่บันเทิงใจ พอเป็นที่ระลึกถึงกันกับพระผู้มีพระภาค แล้วนั้น ณ ที่สมควร บางพวกประนมมือไปทางที่
 พระผู้มีพระภาคประทับอยู่แล้วนั้น ณ ที่สมควร บางพวกประกาศชื่อและโคตรแล้วนั้น ณ ที่สมควร บางพวกนั่ง
 นิ่งเฉย ณ ที่สมควร

ท้าวเวสธัณมหาราชประทับนั่ง ณ ที่สมควรแล้ว ได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคดังนี้ว่า ข้าแต่พระองค์ผู้
 เจริญ ยักษ์ชั้นสูงที่ไม่เลื่อมใสพระผู้มีพระภาค ก็มี ที่เลื่อมใสพระผู้มีพระภาคก็มี ยักษ์ชั้นกลางที่ไม่เลื่อมใสพระ
 ผู้มีพระภาคก็มี ที่เลื่อมใสพระผู้มีพระภาคก็มี ยักษ์ชั้นต่ำที่ไม่เลื่อมใสพระผู้มีพระภาคก็มี ที่เลื่อมใส พระผู้มี
 พระภาคก็มี ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ โดยมาก ยักษ์ไม่เลื่อมใสพระผู้มี พระภาคเลย

ข้อนั้นเพราะเหตุไร เพราะพระผู้มีพระภาคทรงแสดงธรรมเพื่องดเว้นจากการฆ่าสัตว์ ทรงแสดงธรรม
 เพื่องดเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้ ทรงแสดงธรรมเพื่องดเว้นจากการประพฤติผิดในกาม ทรง
 แสดงธรรมเพื่องดเว้นจากการพูดเท็จ ทรงแสดงธรรมเพื่องดเว้นจากการเสพของมีนเมาคือสุราและเมรัย อัน

เป็นเหตุแห่งความประมาท แต่โดยมาก พวกยักษ์ไม่งดเว้นจากการฆ่าสัตว์ ไม่งดเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่
 เจ้าของเขามีได้ให้ ไม่งดเว้นจากการประพฤติดิฉิน ในกาม ไม่งดเว้นจากการพูดเท็จ ไม่งดเว้นจากการเสพของมีน
 เมาคือสุราและเมรัยอันเป็นเหตุแห่งความประมาท การที่พระผู้มีพระภาคทรงแสดงธรรมเพื่อการงดเว้นนั้นจึง
 ไม่เป็นที่รัก ไม่เป็นที่ชอบใจของยักษ์เหล่านั้น

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ มีสาวกของพระผู้มีพระภาคที่อาศัยเสนาสนะเป็นป่าละเมาะ และป่าทึบ อันสด
 มีเสียงน้อย มีเสียงอีกทีกน้อย ปราศจากการสัจจรูปไปมาของผู้คน ควรเป็นสถานที่ทำการลับ ของมนุษย์ ควร
 แก่การหลีกเร้น พวกยักษ์ชั้นสูงผู้อาศัยอยู่ในป่าที่นั่นที่ไม่เลื่อมใสในพระธรรมวินัยของพระผู้มีพระภาคนี้ก็มี ข้า
 แต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคทรงเรียนมนต์เครื่องรักษาชื่ออภานาฏิยะ เพื่อให้ยักษ์เหล่านั้นเลื่อมใส
 เพื่อคุ้มครอง เพื่อรักษา เพื่อไม่ถูกเบียดเบียน เพื่ออยู่สำราญของภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ทั้งหลายเถิด
 พระพุทธเจ้าข้า

พระผู้มีพระภาคทรงรับนิมนต์ด้วยพระอาการดุขุณี

ลำดับนั้น ท้าวเวสวัณมหาราช ทรงทราบพระอาการที่พระผู้มีพระภาคทรงรับ แล้วจึงได้กราบทูลมนต์
 เครื่องรักษาชื่ออภานาฏิยะนี้ ในเวลานั้นว่า

ขอนอบน้อมพระวิปัสสีพุทธเจ้า ผู้มีพระจักขุ มีพระสิริ ขอนอบน้อมพระสิขีพุทธเจ้า ผู้ทรงอนุเคราะห์
 แก่สัตว์ทั่วหน้า ขอนอบน้อมพระเวสสภูพุทธเจ้า ผู้ทรงชำระกิเลส มีความเพียร ขอนอบน้อมพระกกุสันธพุทธ
 เจ้า ผู้ทรงบำเพ็ญมารและกองทัพมาร ขอนอบน้อมพระโกนาคมนพุทธเจ้า ผู้มีบาปอันลุลอยแล้ว อยู่จบพรหมจรรย์
 ขอนอบน้อมพระกัสสปพุทธเจ้า ผู้หลุดพ้นในที่ทั้งปวง ขอนอบน้อมพระอังกิรสพุทธเจ้าผู้ศากยบุตร ผู้มีพระสิริ
 ผู้ทรงแสดงธรรมนี้ อันเป็นเครื่องบรรเทาทุกข์ทั้งปวง อนึ่ง พระพุทธเจ้าเหล่าใดเป็นผู้ดับกิเลสแล้วในโลก ทรง
 เห็นแจ้งแล้วตามความเป็นจริง พระพุทธเจ้าเหล่านั้นเป็นผู้ไม่ส่อเสียด เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ปราศจากความครั่นคร้าม
 เหวดและมนุษย์ทั้งหลายขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าผู้โคตมโคตรพระองค์ใด ทรงเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์
 ทั้งหลาย ทรงเพียบพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ปราศจากความครั่นคร้าม

พระสุริยะ คือพระอาทิตย์ มีมณฑลใหญ่ ขึ้นทางทิศใด เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น กลางคืนก็หายไป และ
 เมื่อพระอาทิตย์ขึ้นเรียกกันว่ากลางวัน ในที่ที่พระอาทิตย์ขึ้นนั้นมีห้วงน้ำลึก คือมหาสมุทรที่เต็มไปด้วยน้ำ
 ขนทั้งหลายรู้จักห้วงน้ำนั้นว่า สมุทรที่เต็มไปด้วยน้ำคนเรียกทิศนั้นว่า ทิศนั้นเป็นทิศตะวันออกจากภูเขาสีเนรุนี้ไป
 ซึ่งเป็นทิศที่ท้าวมหาราชผู้มียศองค์นั้นอภิบาลอยู่

ท้าวมหาราชนั้นมีพระนามว่าอตรฐ ทรงเป็นหัวหน้าของพวกคนธรรพ์ มีคนธรรพ์แวดล้อม ทรงโปรด
 ปรานการร้ายรำและการขับร้อง ข้าพระพุทธเจ้าได้สดับมาว่า แม้โอรสของท้าวอตรฐจะมีมากก็มีพระนาม
 เดียวกัน คือทั้ง ๙๑ องค์ มีพระนามว่าอินทะ ต่างมีพลังมาก ท้าวอตรฐและพระโอรสเหล่านั้น เห็น
 พระพุทธเจ้าผู้ตื่นแล้ว ผู้เป็นเผ่าพันธุ์แห่งพระอาทิตย์ พวกนั้นถวายอภิวัตพระพุทธรูปซึ่งเป็นผู้ยิ่งใหญ่
 ปราศจากครมครั่นคร้าม แต่ที่ไกล ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษอาชาไนย ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อม
 พระองค์ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษสูงสุด ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ ขอพระองค์โปรดตรวจดูด้วย
 พระญาณอันฉลาดเถิด แม่อมมนุษย์ทั้งหลายก็ถวายอภิวัตพระองค์ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายก็ได้สดับเรื่องนี้มา
 เนื่อง ๆ ฉะนั้น จึงกราบทูลเช่นนี้ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายเคยถามพวกอมมนุษย์ว่า พวกท่านถวายอภิวัตพระ
 ชินโคตมหรือ พวกอมมนุษย์ตอบว่า พวกเราถวายอภิวัตพระชินโคตม ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอถวาย
 อภิวัตพระพุทธรูปโคตม ผู้เพียบพร้อมด้วยวิชาและจรณะ ขนทั้งหลายผู้ส่อเสียด ผู้ินทาคณลับหลัง เป็นผู้ฆ่า
 สัตว์ เป็นนายพราน เป็นโจร เป็นคนตลบตะแลง ตายแล้ว เขาบอกให้นำออกไปทางทิศใดคนเรียกทิศนั้นว่า ทิศ
 นั้นเป็นทิศใต้จากภูเขาสีเนรุนี้ไปซึ่งเป็นทิศที่ท้าวมหาราชผู้มียศองค์นั้นอภิบาลอยู่

ท้าวมหาธาณนั้นมีพระนามว่าวิรุฬหะ ทรงเป็นหัวหน้าของพวกกุมภภัณฑ์ มีกุมภภัณฑ์แวดล้อม ทรงโปรดปรานการร้ายรำและการขับร้อง ข้าพระพุทธเจ้าได้สดับมาว่า แม้อโอรสของท้าววิรุฬหะจะมีมากก็มีพระนามเดียวกัน คือทั้ง ๙๑ องค์ มีพระนามว่าอินทะ ต่างมีพลังมาก ท้าววิรุฬหะและพระโอรสเหล่านั้น เห็นพระพุทธเจ้าผู้ตื่นแล้ว ผู้เป็นเผ่าพันธุ์แห่งพระอาทิตย์ พวกกันถวายอภิวัตพระพุทธรูป ซึ่งเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ปรากฏจากความครั้นคร้าม แต่ที่ไกล ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษอาชาไนย ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษสูงสุด ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ ขอพระองค์โปรดตรวจดูด้วยพระญาณอันฉลาดเถิด แม่อมมนุษย์ทั้งหลายก็ถวายอภิวัตพระพุทธรูป ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายก็ได้สดับเรื่องนั้นมาเรื่อยๆ ฉะนั้น จึงกราบทูลเช่นนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลายเคยถามพวกอมมนุษย์ว่า พวกท่านถวายอภิวัตพระชินโคดมหรือ พวกอมมนุษย์ตอบว่า พวกเราถวายอภิวัตพระชินโคดม ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอถวายอภิวัตพระพุทธรูปโคดม ผู้เปรียบพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

พระสุริยะ คือพระอาทิตย์ มีมณฑลใหญ่ ตกทางทิศใต้ เมื่อพระอาทิตย์ตก กลางวันก็หายไป และเมื่อพระอาทิตย์ตกเรียกกันว่ากลางคืน ในที่ที่พระอาทิตย์ตกนั้นมีห้วงน้ำลึก คือมหาสมุทรที่เต็มไปด้วยน้ำ ขนทั้งหลายรู้จักห้วงน้ำนั้นว่า สมุทรที่เต็มไปด้วยน้ำ คนเรียกทิศนั้นว่า ทิศนั้นเป็นทิศตะวันตกจากภูเขาสินธุรีไป ซึ่งเป็นทิศที่ท้าวมหาธาณผู้มียศองค์นั้นอภิบาลอยู่

ท้าวมหาธาณนั้นมีพระนามว่าวิรูปักษ์ ทรงเป็นหัวหน้าของพวกนาค มีนาคแวดล้อม ทรงโปรดปรานการร้ายรำและการขับร้อง ข้าพระพุทธเจ้าได้สดับมาว่า แม้อโอรสของท้าววิรูปักษ์จะมีมากก็มีพระนามเดียวกัน คือทั้ง ๙๑ องค์ มีพระนามว่าอินทะ ต่างมีพลังมาก ท้าววิรูปักษ์และโอรสเหล่านั้น เห็นพระพุทธเจ้าผู้ตื่นแล้ว ผู้เป็นเผ่าพันธุ์แห่งพระอาทิตย์ พวกกันถวายอภิวัตพระพุทธรูป ซึ่งเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ปรากฏจากความครั้นคร้าม แต่ที่ไกล ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษอาชาไนย ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษสูงสุด ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ ขอพระองค์โปรดตรวจดูด้วยพระญาณอันฉลาดเถิดแม่อมมนุษย์ทั้งหลายก็ถวายอภิวัตพระพุทธรูป ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ก็ได้สดับเรื่องนั้นมาเรื่อยๆ ฉะนั้น จึงกราบทูลเช่นนี้ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายเคยถามพวกอมมนุษย์ว่าพวกท่านถวายอภิวัตพระชินโคดมหรือพวกอมมนุษย์ตอบว่า พวกเราถวายอภิวัตพระชินโคดม ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอถวายอภิวัตพระพุทธรูปโคดม ผู้เปรียบพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

อุตตรกฐทวีปเป็นรมณีสถาน มีภูเขาหลงชื่อสินธุ แลดูงดงาม ตั้งอยู่ทางทิศใต้ พวกมนุษย์ซึ่งเกิดในอุตตรกฐทวีปนั้น ไม่ยึดถือสิ่งใดว่าเป็นของตน ไม่ถือครอง มนุษย์เหล่านั้น ไม่ต้องหว่านพืช ไม่ต้องนำไถออกไถ หม่อมมนุษย์บริโภคข้าวสาลีอันผลิตในที่ที่ไม่ต้องไถ พวกเขาหุงข้าวสาลีอันไม่มีรำ ไม่มีแกลบ บริสุทธิ์ มีกลิ่นหอม มีเมล็ดเป็นข้าวสาร บนเตาอันปราศจากควันและถ่าน แล้วบริโภคโภชนะจากที่นั่น พวกเขาใช้แม่โคแทนม้าก็บเดียว แล้วเที่ยวไปสู่ทิศน้อยทิศใหญ่ ใช้สัตว์เลี้ยงแทนม้าก็บเดียว แล้วเที่ยวไปสู่ทิศน้อยทิศใหญ่ ใช้หญิงเป็นพาหนะ แล้วเที่ยวไปสู่ทิศน้อยทิศใหญ่ ใช้ชายเป็นพาหนะ แล้วเที่ยวไปสู่ทิศน้อยทิศใหญ่ ใช้เด็กหญิงเป็นพาหนะ แล้วเที่ยวไปสู่ทิศน้อยทิศใหญ่ ใช้เด็กชายเป็นพาหนะ แล้วเที่ยวไปสู่ทิศน้อยทิศใหญ่ พระสนมทั้งหลายของท้าวมหาธาณนั้นก็ขึ้นสู่ยานเหล่านั้น ตามห้อมล้อมไปทุกทิศ ยานข้าง ยานม้า ยานทิพย์ ปราสาทและวอ บังเกิดแก่ท้าวมหาธาณผู้มียศ ท้าวเธอทรงมีเมืองหลายเมืองที่สร้างในอากาศ คือ

เมืองอาภูนาภา เมืองกุสินาภา เมืองปรกสินาภา เมืองนาภูปริยา เมืองปรกสิภูนาภา ทางทิศเหนือ มีเมืองกปวันตะ และมีอีกเมืองหนึ่งชื่อชอนชะ อีกเมืองหนึ่งชื่อนาวตริยะ และมีอีกเมืองหนึ่งชื่ออัมพรอัมพรตริยะ มีราชธานีชื่ออาภักมันทา ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ ท้าวภูเวรมหาราช มีราชธานีชื่อวิสาขนา ฉะนั้นมหาชนจึงเรียกท้าวภูเวรมหาราชว่า ท้าวเวสวัณ

ยักษ์ชื่อโตลา ชื่อตัดตา ชื่อโตตลา ชื่อโอโฮสี ชื่อเตชสี ชื่อโตชสี ชื่อสุระ ชื่อราชา ชื่อสุโรราชา ชื่ออริฎฐะ ชื่อเนมิ ชื่ออริฎฐเนมิ ต่างทำหน้าที่หาข่าวและประกาศให้ทราบ ในวิสาณาราชธานีนั้น มีห้วงน้ำชื่อธรณี ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดเมฆ เกิดฝนตก ในวิสาณาราชธานีนั้น มีสภาชื่อภคลวดี เป็นที่ประชุมของพวกยักษ์ มีต้นไม้ทั้งหลาย ผลิผลเป็นนิจาดรายด้วยหมุ่นกชนิดต่าง ๆ มีเสียงร้องของนกยูง นกกระเรียน และเสียงขับกล่อมจากนกคุเหว่า เป็นต้น ในวิสาณาราชธานีนั้น มีเสียงร้องของนกชิวชิวชิว และนกโกฎฐวจิตตะกะ มีไก่ป่า ในสระบัวมีปูทองและนกชื่อโปกขรสาตะกะ ในวิสาณาราชธานีนั้น มีเสียงนกแก้ว นกสาธิกา และหมูนกทัศนมาณะสระบัวของท้าวภูเรณินั้น จึงงามตลอดกาลทุกเมื่อ คนเรียกทิศนั้นว่า ทิศนั้นเป็นทิศเหนือจากภูเขาสิเรนุนี้ไปซึ่งเป็นทิศที่ท้าวมหาธาตผู้ทรงยศองค์นั้นอภิบาลอยู่

ท้าวมหาธาตนั้นมีพระนามว่าท้าวภูเวร ทรงเป็นหัวหน้าของพวกยักษ์ มียักษ์แวดล้อม ทรงโปรดปรานการร้ายรำและการขับร้อง ข้าพระพุทธเจ้าได้สดับมาว่า แม้อโอรสของท้าวภูเวรจะมีมาก ก็มีพระนามเดียวกันคือ ทั้ง ๙๑ องค์ มีพระนามว่าอินทะ ต่างมีพลังมาก ท้าวภูเวรและโอรสเหล่านั้น เห็นพระพุทธเจ้าผู้ตื่นแล้ว ผู้เป็นเผ่าพันธุ์แห่งพระอาทิตย์พากันถวายอภิวัตพระพุทธรูปเจ้าซึ่งเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ปราศจากความครั่นคร้ามแต่ที่ไกล ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษอาชาไนย ข้าพระพุทธเจ้าขออนอบน้อมพระองค์ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นบุรุษสูงสุด ข้าพระพุทธเจ้าขออนอบน้อมพระองค์ ขอพระองค์โปรดตรวจดูด้วยพระญาณอันฉลาดเกิดแม้อมนุษย์ทั้งหลายก็ถวายอภิวัตพระองค์ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายก็ได้สดับเรื่องนั้นมาเรื่อยๆ ฉะนั้น จึงกราบทูลเช่นนั้น

ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายเคยถามพวกอมมนุษย์ว่า พวกท่านถวายอภิวัตพระชินโคดมหรือพวกอมมนุษย์ตอบว่า พวกเราถวายอภิวัตพระชินโคดม ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอถวายอภิวัตพระพุทธรูปโคดม ผู้เพียบพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

ข้าแต่พระองค์ผู้บริสุทธิ นี้แหละ คือ มนต์เครื่องรักษาชื่ออาฏานาฏิยะนั้น เพื่อคุ้มครอง เพื่อรักษา เพื่อไม่ถูกเบียดเบียน เพื่ออยู่สำราญของภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย

ข้าแต่พระองค์ผู้บริสุทธิ ผู้ใดก็ตาม ไม่ว่าจะ เป็นภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ผู้เรียนมนต์เครื่องรักษาชื่ออาฏานาฏิยะนี้จนจบครบบริบูรณ์แล้ว หากว่าอมมนุษย์ ไม่ว่าจะ เป็นยักษ์ ยักษ์ณี บุตรยักษ์ ธิดายักษ์ มหาอำมาตย์ ของยักษ์ บริวารของยักษ์ ผู้รับใช้ของยักษ์ก็ตาม

ไม่ว่าจะเป็นคนธรรพ์ นางคนธรรพ์ บุตรคนธรรพ์ ธิดาคนธรรพ์ มหาอำมาตย์ของคนธรรพ์ บริวารของคนธรรพ์ ผู้รับใช้ของคนธรรพ์ก็ตาม

ไม่ว่าจะเป็นกุมภันท์ นางกุมภันท์ บุตรกุมภันท์ ธิดากุมภันท์ มหาอำมาตย์ของกุมภันท์ บริวารของกุมภันท์ ผู้รับใช้ของกุมภันท์ก็ตาม ไม่ว่าจะ เป็นนาค นางนาค บุตรนาค ธิดานาค มหาอำมาตย์ของนาค บริวารของนาค ผู้รับใช้ของนาคก็ตาม มีจิตประทุษร้าย เดินตามภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ผู้กำลังเดินไป ยืนใกล้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ผู้ยืนอยู่ นั่งใกล้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ผู้นั่งอยู่ หรือนอนใกล้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรือ อุบาสิกา ผู้นอนอยู่

ข้าแต่พระองค์ผู้บริสุทธิ อมนุษย์นั้นไม่พึงได้สักการะ หรือความเคารพ ในหมู่บ้านหรือในนิคมของข้าพระพุทธเจ้า ไม่พึงได้พื้นที่บ้าน หรือที่อยู่ในราชธานีชื่อว่า อาภกมันทาของข้าพระพุทธเจ้า ไม่อาจเข้าสมาคมของพวกยักษ์ของข้าพระพุทธเจ้า

อีกประการหนึ่ง อมนุษย์ทั้งหลายไม่พึงทำอวาหมกคหรือวิวาหมกคกับ อมนุษย์นั้น อีกประการหนึ่ง อมนุษย์ทั้งหลายด่าอมนุษย์นั้นด้วยคำด่าที่ตรงตัวเต็มปาก เต็มคำ อีกประการหนึ่ง อมนุษย์ทั้งหลายพึงเอาบาตรเปล่าครอบศีรษะอมนุษย์นั้น อีกประการหนึ่ง อมนุษย์ทั้งหลายพึงผ่าศีรษะอมนุษย์นั้นออกเป็น ๗ เลี่ยง

ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ มีอมนุษย์ทั้งหลาย ที่ดุร้าย โหดเหี้ยม ทำเกินเหตุ อมนุษย์เหล่านั้นไม่เชื่อฟัง ท้าวมหาราช ไม่เชื่อฟังเสนาบดีของท้าวมหาราช ไม่เชื่อฟัง ผู้ช่วยเสนาบดีของท้าวมหาราช ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ อมนุษย์เหล่านั้น เรียกว่า เป็นศัตรูของท้าวมหาราช เหมือนมหาโจรทั้งหลายในแคว้นของพระราชผู้ครอง แคว้นมคธ มหาโจรเหล่านั้นไม่เชื่อฟังพระราชผู้ครองแคว้นมคธ ไม่เชื่อฟังเสนาบดีของพระราชผู้ครองแคว้นมคธ ไม่เชื่อฟังผู้ช่วยเสนาบดีของพระราชผู้ครองแคว้นมคธ ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ มหาโจรเหล่านั้น เรียกว่า เป็นศัตรูของพระราช ผู้ครองแคว้นมคธ ฉันทิ มีอมนุษย์ทั้งหลาย ที่ดุร้าย โหดเหี้ยม ทำเกินเหตุ อมนุษย์เหล่านั้น ไม่เชื่อฟังท้าวมหาราช ไม่เชื่อฟังเสนาบดีของท้าวมหาราช ไม่เชื่อฟังผู้ช่วยเสนาบดีของท้าวมหาราช ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ อมนุษย์เหล่านั้น เรียกว่าเป็นศัตรูของท้าวมหาราช ฉันทินั้นเหมือนกัน

ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ อมนุษย์ผู้ใดผู้หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็ดยักษ์ ยักษ์ณี บุตรยักษ์ ธิดายักษ์ มหาอำมาตย์ ของยักษ์ บริวารของยักษ์ ผู้รับใช้ของยักษ์ก็ตาม

ไม่ว่าจะเป็นคนธรรพ์ นางคนธรรพ์ บุตรคนธรรพ์ ธิดาคนธรรพ์ มหาอำมาตย์ของคนธรรพ์ บริวารของ คนธรรพ์ ผู้รับใช้ของคนธรรพ์ก็ตาม

ไม่ว่าจะเป็นกุมภีณท์ นางกุมภีณท์ บุตรกุมภีณท์ ธิดากุมภีณท์ มหาอำมาตย์ของกุมภีณท์ บริวารของ กุมภีณท์ ผู้รับใช้ของกุมภีณท์ก็ตาม

ไม่ว่าจะเป็นนาค นางนาค บุตรนาค ธิดานาค มหาอำมาตย์ของนาค บริวารของนาค ผู้รับใช้ของนาคก็ ตาม มีจิตประทุษร้าย เดินตามภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ผู้กำลังเดินอยู่ ยืนใกล้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรือ อุบาสิกา ผู้ยืนอยู่ นั่งใกล้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ผู้นั่งอยู่ หรือนอนใกล้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ผู้นอนอยู่ ฟังกล่าวโทษ ร้องทุกข์ ร้องเรียน ต่อยักษ์ มหายักษ์ เสนาบดียักษ์ มหาเสนาบดียักษ์ เหล่านี้ว่า ยักษ์นี้สิ่ง ยักษ์นี้ เข้าสิง ยักษ์นี้ระราน ยักษ์นี้รุกราน ยักษ์นี้เบียดเบียน ยักษ์นี้บีบคั้น ยักษ์นี้ไม่ยอม ปล่อย

ยักษ์ มหายักษ์ เสนาบดียักษ์ มหาเสนาบดียักษ์ คือใคร

คือ อินทะ ๑ โสมะ ๑ วรุณะ ๑ ภารทวาชะ ๑ ปชชาติ ๑ จันทนะ ๑ กามเสฏฐะ ๑ กิณธุฆันฑุ ๑ นิฆันฑุ ๑ ปนทะ ๑ โอบมัณญะ ๑ เทวสุตะ ๑ มาตลิ ๑ จิตตเสนะ ๑ คันธัพพะ ๑ โนโพรราชา ๑ ชโนสกะ ๑ สาตาคิระ ๑ เหมวตะ ๑ ปุณณกะ ๑ กรตियะ ๑ คุพะ ๑ สิวกะ ๑ มุจลินทะ ๑ เวสสคามิตตะ ๑ ยุคันธ ระ ๑ โคปาละ ๑ สุปปเคระ ๑ หิริ ๑ เนตติ ๑ มันทิยะ ๑ ปัญจาลจันทะ ๑ อาฬวกะ ๑ ปชุนนะ ๑ สุมนะ ๑ สุมุขะ ๑ ทมิขะ ๑ มณิ ๑ มานิจระ ๑ ทีฆะ ๑ รวมทั้งเสรีสะด้วย

พุทธบริษัท ฟังกล่าวโทษ ร้องทุกข์ ร้องเรียนต่อยักษ์ มหายักษ์ เสนาบดียักษ์ มหาเสนาบดียักษ์เหล่านี้ ว่า ยักษ์นี้สิ่ง ยักษ์นี้เข้าสิง ยักษ์นี้ระราน ยักษ์นี้รุกราน ยักษ์นี้เบียดเบียน ยักษ์นี้บีบคั้น ยักษ์นี้ไม่ยอมปล่อย ข้า แต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ นี้แหละ คือ มนต์เครื่องรักษาชื่ออาฏานาฎิยะ เพื่อ คุ้มครอง เพื่อรักษา เพื่อไม่ถูก เบียดเบียน เพื่ออยู่สำราญของภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย ข้าแต่พระองค์ผู้นิรทุกข์ บัดนี้ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอทูลลากลับ เพราะมีกิจมาก มีหน้าที่ที่จะต้องทำมาก พระพุทธเจ้าข้า พระผู้มีพระ ภาควตรัสว่า มหาราชทั้งหลาย ขอท่านทั้งหลายจงกำหนดเวลา ที่สมควร ณ บัดนี้เถิด

ครั้งนั้น ท้าวมหาราชทั้ง ๔ ลุกจากที่ประทับถวายอภิวาทพระผู้มีพระภาค กระทำประทักษิณแล้ว อันตรธาน (หายตัว)ไป ณ ที่นั่นเอง แม้พวกยักษ์เหล่านั้นก็ลุกจากที่นั่ง บางพวกก็ถวายอภิวาทพระผู้มีพระภาค กระทำประทักษิณแล้วอันตรธานไป ณ ที่นั่นเอง บางพวกสนทนาปราศรัยพอเป็นที่บันเทิงใจ พอเป็นที่ระลึกถึง กันกับพระผู้มีพระภาคแล้วอันตรธานไป ณ ที่นั่นเอง บางพวกประนมมือไปทางที่พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ แล้วอันตรธานไป ณ ที่นั่นเอง บางพวกประกาศชื่อและโคตรแล้วอันตรธานไป ณ ที่นั่นเอง บางพวกอันตรธาน ไปเสียเฉย ๆ ณ ที่นั่นเอง

(บทสวดอาถรรพณ์วิชัยสูตร จบ)